

Ενημερωτικό Δελτίο

Τεύχος 38

Απρίλης - Ιούνιος 2005

Το κτίριο του

Παλιού Ταχυδρομείου

(πρώην οικία Ρωσσίδη)

θα μπορεί να

στεγάσει γραφεία

του Τεχνολογικού

Πανεπιστημίου Κύπρου

(ΤΕ.ΠΑ.Κ.)

Φωτογραφία: Ερατώ Καντούνα

Σ' αυτό το τεύχος

- Παρεμβάσεις προς το Δήμο Λεμεσού (Περιεχόμενο Ενημερωτικού Δελτίου, αύξηση ενοικίου δημοτικών πολιτιστικών χώρων)
- Κριτική ανάλυση της συλλογής του Παντελή Γεωργίου το «Σκοτεινό Παιχνίδι των Αγγέλων» από τη Νάτια Αναξαγόρου
- Η συμβολή του «Συντονιστικού» στις προσπάθειες προώθησης του βιβλίου
- Επετηρίδα ΣΣΠΦΛ «Τα Πρώτα Δέκα Χρόνια 1992-2002»
- Βιβλία που πήραμε
- Εκδηλώσεις στη Στέγη

Επιστολή προς το Δήμο ημερομηνίας 22/02/2005

Θέμα: Περιεχόμενο Ενημερωτικού Δελτίου «Τα εν οίκω της Λεμεσού»

Κατ' αρχάς θα πρέπει να σας συγχαρούμε για την καθιέρωση του αναφερόμενου Ενημερωτικού Δελτίου, ως μέσου προβολής του δημοτικού έργου που επιτελείται.

Αναφερόμαστε, τώρα, στην τελευταία έκδοση του Ενημερωτικού Δελτίου (Ιανουάριος 2005) και πιο συγκεκριμένα στο άρθρο «Δημοτικές Αγορές χτες και σήμερα». Στο εν λόγω άρθρο σημειώνεται ότι η Β΄ Δημοτική Αγορά αποτελεί ένα από τα παλαιότερα και πιο χαρακτηριστικά δείγματα της πόλης της Λ/σού και πως γι αυτήν γίνεται εκτενής αναφορά στο βιβλίο της Susan Cole "Maps of Cyprus in the British Government papers 1878-1920".

Με βάση σχετική έρευνα, που έχει γίνει από τη μέχρι σήμερα γνωστή βιβλιογραφία και τις σχετικές αναλύσεις από κείμενα του Τίτου Κολώτα και Χριστάκη Σεργίδη, καθώς και με βάση μελέτη η οποία εκπονείται με επιμέλεια του «Συντονιστικού» και σε συνεργασία με τους αρχιτέκτονες Τάσο Α. Ανδρέου και Χριστάκη Σεργίδη, εξάγονται διαφορετικά συμπεράσματα από εκείνα που αναγράφονται στο εν λόγω ανώνυμο άρθρο. Το κτίριο της Β΄ Δημοτικής Αγοράς μπορεί κάποιος να διατυπώσει την άποψη πως αποτελεί μεν ένα από τα χαρακτηριστικά κτίρια της πόλης, λόγω της χρήσης και λειτουργίας του, αλλά δεν μπορεί να διατυπωθεί ότι είναι από τα παλαιότερα κτίσματα της πόλης, ειδικά στην περιοχή που βρίσκεται, μια και κτίστηκε τη δεκαετία του '30 σε μια περιοχή που χαρακτηρίζεται από παλαιότερα κτίσματα με έντονα στοιχεία της ύστερης Οθωμανικής περιόδου.

Θα πρέπει, επίσης, να σημειωθεί ότι στη θέση που κτίστηκε κατάργησε, στην ουσία, την περίφημη Πλατεία της Κουνναπιάς, με το χαρακτηριστικό δένδρο που βρισκόταν στην περιοχή, προκαλώντας την εποχή εκείνη σχετικές αντιδράσεις. Η αγορά, η οποία σημειώνεται στο σχετικό χάρτη που δημοσιεύθηκε στο αναφερόμενο βιβλίο, δεν είναι ασφαλώς το κτίσμα αυτό, μια και ο χάρτης φέρει ημερομηνία 1880, αλλά πολύ παλαιότερη αγορά που οργανώθηκε από τον άγγλο διοικητή της πόλης Warren που περιέγραψε ένα ανοικτό χώρο δίπλα στην Πλατεία Κουνναπιάς, διέταξε να γίνουν όλα τα χρειαζόμενα και κτίστηκαν πάγκοι για την έκθεση των φθαρτών και των φρούτων. Σ' ένα ξέχωρο πάγκο πουλούσαν τα ψάρια και σ' ένα άλλο το κρέας. Ο χώρος στεγάστηκε με λαμαρίνα έτσι που, το καλοκαίρι ήταν προστατευμένος από τον καυτερό ήλιο και το χειμώνα από το κρύο και τις βροχές. Η καθημερινή επίσκεψη του διοικητή Warren στην αγορά ανάγκαζε τους πωλητές να διατηρούν καθαρό το χώρο. Η αγορά αυτή της Λεμεσού ήταν η πρώτη στο είδος της, που έγινε στην Κύπρο, αφού και αυτή η πρωτεύουσα απέκτησε πολύ αργότερα τέτοια αγορά. Η αγορά αυτή αποτυπώνεται και σε γνωστή φωτογραφία του Φώσκολο που λήφθηκε από το Κάστρο.

Με βάση, λοιπόν, τα προαναφερόμενα παρακαλούμε να προβείτε στις σχετικές διορθώσεις.

Ιούλιος Φ. Θεοδωρίδης
Πρόεδρος

Κυριάκος Π. Κυριάκου
Γραμματέας

Παραλήφθηκε απαντητική επιστολή του Δήμου Λεμεσού, ημερομηνίας 31 Μαρτίου 2005, με την οποία μας ευχαριστεί και συμφωνεί με τις επισημάνσεις μας.

Επιστολή που στάλθηκε στο Δήμο στις 11/02/2005

Θέμα: Αύξηση ενοικίου του Παττιχείου Δημοτικού Θεάτρου και Δημοτικού Κηποθεάτρου

Με λύπη μας πληροφορηθήκαμε, γι' ακόμα μια φορά, την παράκαμψη της Πολιτιστικής Επιτροπής σε θέμα που έχει άμεση σχέση με τα καθήκοντα και τις αρμοδιότητές της.

Αναφερόμαστε, βέβαια, στην πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας του Δημοτικού Συμβουλίου για αύξηση του ενοικίου του Παττιχείου Δημοτικού Θεάτρου στο ποσό των ΛΚ450,00 (για κάθε εκδήλωση) και ΛΚ300,00 (για παιδική εκδήλωση), καθώς και του Δημοτικού Κηποθεάτρου στο ποσό των ΛΚ600,00 (για συγκροτήματα εξωτερικού), ΛΚ450,00 (για τοπικά συγκροτήματα), με πρόσθετο ποσόν ΛΚ100,00 για κάθε πρόβα (αδιακρίτως του φορέα διοργάνωσης) και με επιπρόσθετη χρέωση Φ.Π.Α.

Αναγνωρίζουμε τη δύσκολη οικονομική κατάσταση στην οποία βρίσκεται ο Δήμος μας. Δυστυχώς, αυτή η διαπίστωση οδηγεί τελευταία, όλο και συχνότερα, στη λήψη άμεσων μέτρων, με στόχο την αύξηση των οικονομικών πόρων, χωρίς όμως να προηγηθεί η απαιτούμενη συζήτηση και ο προβληματισμός κατά πόσον αυτού του είδους τα μέτρα θα οδηγήσουν, πράγματι, στο επιδιωκόμενο αποτέλεσμα.

Ιδιαίτερα, μας ανησυχεί το γεγονός πως, στη συγκεκριμένη περίπτωση, έχουν παρακαμφθεί ιεραρχικά, τόσο το Τμήμα των Πολιτιστικών Υπηρεσιών, όσο και η αρμόδια Δημοτική Πολιτιστική Επιτροπή και το θέμα μεταφέρθηκε, με πρωτοβουλία του Διευθυντή του Παττιχείου Θεάτρου, για εξέταση απ' ευθείας στην Ολομέλεια. Διερωτούμαστε, μάλιστα, κατά πόσον αυτή η, τουλάχιστον, παράτυπη (με βάση τη διαδικασία που πρέπει να ακολουθείται, αλλά και τις κατά καιρούς διακηρύξεις) ενέργεια δεν οδήγησε στην αντίθεση, τουλάχιστον, της Προέδρου και των μελών της Πολιτιστικής Επιτροπής. Επίσης, κατά τον καταρτισμό της ημερήσιας διάταξης και προτού το θέμα εγγραφεί για συζήτηση στην Ολομέλεια, δεν όφειλε η Δημοτική Γραμματέας να ζητήσει ενημέρωση για τον ανορθόδοξο τρόπο υποβολής του σχετικού αιτήματος από την Προϊσταμένη του αρμόδιου Τμήματος, δηλαδή, των Πολιτιστικών Υπηρεσιών; Αγαπητέ Δήμαρχε,

Στις 04/12/2003 ζητούσαμε την αναβολή λήψης παρόμοιας απόφασης και την παραπομπή του για εξέταση στην Πολιτιστική Επιτροπή. Το ίδιο ζητήσαμε και πρόσφατα, στις 09/12/2004 σχετικά με το απόλυτα συναφές θέμα της αύξησης του Φόρου Θεάματος. Πήραμε, μάλιστα, την απάντηση, με επιστολή εκ μέρους της Δημοτικής Γραμματέως, ημερομηνίας 20/12/2004, πως «... έχει παραπεμφθεί στην αρμόδια Επιτροπή του Δήμου για να μελετηθεί...». Πώς είναι, λοιπόν, δυνατόν να εκκρεμεί η μελέτη του θέματος για το Φόρο Θεάματος και, ταυτόχρονα, να λαμβάνεται απόφαση σ' ένα, αντικειμενικά, αλληλοεπηρεαζόμενο θέμα. Είναι τόσο δύσκολο να το αντιληφθεί οποιοσδήποτε έχει μια στοιχειώδη γνώση των

πραγμάτων πως αυτές οι, αψυχολόγητες (για να μην τις χαρακτηρίσουμε διαφορετικά), αποφάσεις θα οδηγήσουν πλείστους φορείς να αναζητήσουν άλλη στέγη για παρουσίαση των εκδηλώσεών τους; Υπάρχει, άραγε, μια τέτοια πολιτική που θα οδηγήσει στην αποσυμφόρηση του Παττιχείου και στη μετακίνηση σε άλλους χώρους που προσφέρονται (π.χ. ΡΙΑΛΤΟ, Τεχνοχώρος της Ε.Θ.Α.Λ., Θέατρο Δήμου Αγίου Αθανασίου, για να περιοριστούμε στους κλειστούς μόνον χώρους); Στο βαθμό, βέβαια, που θα συμβεί κάτι τέτοιο το σίγουρο είναι πως το Παττιχείο θα απωλέσει έσοδα. Γι' αυτό και δεν αντιλαμβανόμαστε με ποια λογική ο Διευθυντής του Παττιχείου δρομολογεί τα πράγματα προς αυτή την κατεύθυνση ενεργώντας ατομικά και χωρίς να θέτει το θέμα για συζήτηση, μέσω της Προϊσταμένης των Πολιτιστικών Υπηρεσιών, στην Πολιτιστική Επιτροπή. Είναι ποτέ δυνατόν να αποτελεί αρμοδιότητα ενός εκάστου διευθυντή πολιτιστικής στέγης ο καθορισμός «ατομικής» πολιτικής για ένα τόσο σοβαρό θέμα, που αποτελεί μέρος της συνολικής πολιτικής του Δήμου; Και επιπλέον, προς τι οι διαβεβαιώσεις σας, στις αναφερόμενες επιστολές μας, πως τα θέματα θα είχαν παραπεμφθεί για συζήτηση στην αρμόδια επιτροπή; Εκτός κι αν αυτά τα θέματα συζητούνται σε άλλες επιτροπές και δεν το γνωρίζουμε (γιατί δεν μας κοινοποιείται). Και πάλιν, όμως, θεωρείται ορθό να παρακάμπτεται η Πολιτιστική Επιτροπή και να «αποφασίζει» από μόνος του ο διευθυντής μιας πολιτιστικής στέγης, εν αγνοία και του ιδίου τμήματος στο οποίο υπάγεται;

Καλούμε, λοιπόν, να τεθεί το θέμα, με δική σας παρέμβαση, για άμεση συζήτηση στην αρμόδια πολιτιστική επιτροπή και, παράλληλα, να ανασταλεί η εφαρμογή της απόφασης, που έχει παρθεί με παράτυπη διαδικασία. Διαφορετικά, δυστυχώς, προβλέπουμε πως θα κλιμακωθούν οι αντιδράσεις, που ήδη άρχισαν να εκδηλώνονται με αποτέλεσμα να δημιουργείται αρνητική εικόνα για τις πραγματικές διαθέσεις του Δήμου μας έναντι των πολιτιστικών φορέων που αποτελούν, για χρόνια τώρα, τον σταθερό οικονομικό «αιμοδότη» του Παττιχείου.

Στη συζήτηση που προσδοκούμε να γίνει, οι εκπρόσωποί μας στην Πολιτιστική Επιτροπή θα τοποθετηθούν επί του θέματος στην προσπάθεια αναζήτησης εναλλακτικής λύσης στο, πράγματι υπαρκτό, πρόβλημα της ανάγκης για αύξηση των οικονομικών εσόδων του Παττιχείου. Από την άλλη, να θυμίσουμε τη συνεχώς επαναλαμβανόμενη θέση του Δήμου μας (με την οποία ταυτιζόμαστε απόλυτα) πως δεν είναι δυνατόν να «ισσοκελίσουμε» τον προϋπολογισμό εσόδων-εξόδων στα πολιτιστικά, τα οποία για όλους μας αποτελούν συνειδητή προσφορά του Δήμου στην ποιότητα ζωής των πολιτών της Λεμεσού.

Δρ. Νάτια Αναξαγόρου

Κριτική ανάλυση αφήγησης και ύφους της συλλογής διηγημάτων του Παντελή Γεωργίου ΤΟ ΣΚΟΤΕΙΝΟ ΠΑΙΓΝΙΔΙ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ

Δρ. Νάτια Αναξαγόρου

(Προϊσταμένη Πολιτιστικών Υπηρεσιών Δήμου Λεμεσού)

Τα πρώτα διηγήματα του Λεμεσιανού συγγραφέα Παντελή Γεωργίου γράφτηκαν από τον Ιανουάριο του 1998 μέχρι και τον Ιούλιο του 2000 και κυκλοφόρησαν το 2001 υπό τον τίτλο ΤΟ ΣΚΟΤΕΙΝΟ ΠΑΙΓΝΙΔΙ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ σε μια έκδοση καθ' όλα προσεγμένη που συναγωνίζεται ανάλογες ελλαδικές, τόσο από άποψη επιλογής του αρμόζοντος μεγέθους, μικρού σ'αντιστοιχία με τη βραχεία χρονική διάρκεια των διηγήσεων, όσο και από άποψη εξωφύλλου, σε τόνο σπασμένου λευκού με μικροκόκκους χώρας να συμπυκνώνουν αισθητικά και μορφολογικά την περιουλογογή στον τόμο αυτό των διασκορπισμένων μορίων της ταυτότητας του συγγραφέα, με απόληξη το ανάγλυφα τυπωμένο κυκλικό σύμβολο του εξωφύλλου, που εμπεριέχει, εν είδει σχηματοποιημένου συμβολισμού, τον κύκλο της ζωής και την επικέντρωση στον ψυχισμό. Η σελιδωση, η κατάταξη του υλικού, η χρήση ακόμη δεδομένων γραμματοσειρών για την απόδοση του πλάγιου και του ευθέως, του ενδιάθετου και του φωνούμενου λόγου, αποδεικνύεται επιτυχής για την καλύτερη δυνατή αποκωδικοποίηση του μηνύματος.

Η είσοδος του Παντελή Γεωργίου στο χώρο της διηγηματογραφίας, στα τριανταεννιά του χρόνια, υπήρξε αξιοπρόσεκτη - σημειωτέον, έτυχε διάκρισης κατά την απονομή των Κρατικών Βραβείων Λογοτεχνίας για το 2001 - φέροντας μίαν αναζωογονητική αύρα στην κυπριακή λογοτεχνική παραγωγή. Η συλλογή αυτή διηγημάτων χωρίζεται σε τέσσερις θεματικές ενότητες, που υπό τη δηλωτική και ομιλούσα επωνομασία Έναυσμα, Αθωότητα, Αιώρηση και Αφύπνιση αποτελούν μίαν αυτοβιογραφική εντύπωση στην παιδική ηλικία, την εφηβεία με τις πρώτες ερωτικές φαντασιώσεις των μαθητικών χρόνων, την ενηλικίωση, τις παθιασμένες εξάρσεις της φοιτητικής ζωής και τέλος την ηλικιακή ωρίμανση με την ερωτική ολοκλήρωση και αποξένωση συνάμα της συζυγικής ζωής.

Προικισμένη η γραφή του Παντελή Γεωργίου αναδεικνύει, εκ πρώτης όψεως, πολλές αρετές όπως η εκφραστική ζωντάνια κι ευστοχία, που προσδίδουν τον παλμό και την κίνηση στο όλο αφηγηματικό πλαίσιο σε σύντομες και εύστοχες διατυπώσεις του τύπου Το όχημα σταμάτησε απότομα δίπλα στη στάση και οι σκέψεις μου φρέναραν κι αυτές μαζί («Όταν οι πάγοι λιώσουν», σ. 39), όπως επίσης η άκρως ενδιαφέρουσα υφολογική εναλλαγή ανάμεσα σε κομμάτια κειμένου, σκοπιμής πεζιά και τυποποιημένα κι άλλα που σφύζουν απ' τη ρητορική μιας λυρικής περιγραφής, που συχνά μετουσιώνεται σε ποιητική. Ας μη ξεχνάμε πως ο Παντελής Γεωργίου θητεύει και στο λογοτεχνικό είδος της ποίησης και έχει δημοσιεύσει δείγματα της δουλειάς του σε κυπριακά λογοτεχνικά περιοδικά.

Οι αδιόρατες ωστόσο από το γυμνό μάτι και τον ανυποψίαστο αναγνώστη αρετές του κειμένου ανιχνεύονται μέσα απ' τη διαφωτιστική προσφυγή στο μοντέλο ανάλυσης που μας προσφέρει η σύγχρονη επιστήμη της αφηγηματολογίας που μπορεί πράγματι να ρίξει άπλετο φως σε πολλά κρυμμένα συστατικά της αφήγησης και του ύφους.

Κάτω από αυτό το πρίσμα ιδωμένη, η ψυχαναλυτική κατάδυση τού συγγραφέα στα έγκατα τού είναι και τα βάθη τού υποσυνειδήτου, στις μνήμες, τα όνειρα, τους συνειρμούς, τις εμμονές, τις φοβίες, τις οπτασίες, τις παραισθήσεις, μοιάζει μ' ατέρμονη, ακατάπαυστη κι ασίγηστη διαδικασία. Εξού, και σε κανένα απ' τα οκτώ διηγήματα της συλλογής, δεν υπάρχει μια σαφής ολοκλήρωση, ένα αφηγηματικό κλείσιμο, narrative closure σύμφωνα με τον Hayden White, παρά μόνο μια αμφίσημη κατάληξη που σαφώς παραπέμπει σε μια συνέχεια και μια αναμονή. Ενδεικτικές είναι οι καταληκτικές προτάσεις και φράσεις: Και η ορχήστρα έχει καταλάβει το πρόσταγμα του μαέστρου. Αρχίζει να παίζει. («Το πορτραίτο ενός μαέστρου», σ. 17). Αυτή η άποψή του με έκανε να ησυχάσω. Προσωρινά βέβαια. («Οαίτιος μιας παρεξήγησης», σ. 63)

Με το που ανοίγει την πόρτα πλάσμα αιθέριο μπουκάρει στο σπίτι του. Σαν φτερωτό! («Το σκοτεινό παιγνίδι των αγγέλων», σ. 113)

Σε τρία, μάλιστα, διηγήματά του επιλέγει να κάνει την έλλειψη αυτή ενός τέλους ακόμη πιο εμφανή, χρησιμοποιώντας αποσιωπητικά στοιχεία στίξης, που δηλώνουν τη συνέχεια ή τη μη - κατάληξη:

Φύγαμε λίγο πριν νυκτώσει ... («Στη δύναμη της συνήθειάς του», σ. 37)

Η πόλη είχε πάρει - στα μάτια μου - μίαν άλλη υπόσταση ... («Όταν οι πάγοι λιώσουν», σ. 49)

Προς Δημοσίευση ... Ζητείται ... («Το σκοτεινό παιγνίδι των αγγέλων», σ. 130)

Με τούτα τα δεδομένα στο χειρισμό της απόληξης, η αφήγηση του Παντελή Γεωργίου αποκτά μια διάσταση συσπειρωτική, ενδοσκοπική σύμφωνα με τον Paul Ricoeur, με την έννοια ότι περιμαζεύει απειροελάχιστες επεισοδιακές λεπτομέρειες, των οποίων το τέλος είναι επουσιώδες, γύρω από το περίγραμμα ενός και μόνο εννοιολογικού πυρήνα, που στη δεδομένη περίπτωση είναι η αυτογνωσία.

Η αφήγηση ξετυλίγεται με μια πραγματικά δεξιοτεχνική εναλλαγή εστιάσεων, όπου ο Παντελής Γεωργίου ως αυτοβιογραφούμενος συγγραφέας, διηγείται και ταυτόχρονα πρωταγωνιστεί. Γίνεται με άλλα λόγια ένας ομοδιηγηματικός αφηγητής, που αποφεύγει ωστόσο να περιοριστεί στον αναμενόμενο κώδικα τής σε πρώτο πρόσωπο αφήγησης αλλά αντιθέτως εισέρχεται στο χώρο της αφήγησης σε δεύτερο πρόσωπο, σ' εκτεταμένους εσωτερικούς μονολόγους αυτοανάλυσης και διαλόγους με συνομιλήτη τον εαυτό του. Επιδιώκει ακόμη την αποστασιοποίηση, κοιτάζοντας τον εαυτό του μέσα από το ξεκάθαρο μάτι της τριτοπρόσωπης αφήγησης, προσφέροντας μας μια διαρκή ανανέωση οπτικής γωνίας, που ξεκουράζει ταυτόχρονα, διεισδύει σε βάθος και καταφέρνει να γίνεται ξανά συσπειρωτική.

Η επανάληψη αποτελεί πρωταρχικό υφολογικό μοτίβο για την ύφανση της κειμενικής συνοχής και συνεκτικότητας. Η επανάληψη αφορά όμοιες λέξεις, που ασταμάτητα ξεφυτρώνουν διαμέσου του κειμένου, φράσεις κι ολόκληρες προτάσεις που επανεμφανίζονται πανομοιότυπες στην αρχή και στο τέλος της αφήγησης ως περιληπτική απόδοση μιας νοηματικής πεμπτουσίας, όπως π.χ. το παρακάτω απόσπασμα που εμφανίζεται στην εισαγωγή και στον επίλογο του διηγήματος «Η Αγία Τριάδα του έρωτα»:

Έτσι σφράγισαν την υπέρτατη στιγμή της ένωσής τους. Απ' το απρόσμενο βούτηγμα στο σκοτάδι, απ' τη διαγραφή του φωτός, λίγο πριν την παραισθήση της ερωτικής ηδονής παρέμειναν ακίνητοι. Απ' το φόβο τους παρέλυσαν για ένα διάστημα που κράτησε όσο κρατά μια στιγμή μπροστά στην αιωνιότητα. (σ. 68 και 102)

Στο διήγημα αυτό, ο συγγραφέας ξορκίζει την αγωνία και το φόβο του για τ' αδυσώπητο πέρασμα του χρόνου, μέσα από μια, με χρονολογική ακρίβεια, καταμετρημένη ανάλυση ενός δωδεκαώρου απ' τη ζωή ενός ζευγαριού, που αρχίζει στις 7.30 το πρωί και τελειώνει στις 6.10 το άλλο πρωί, αντιπαραβάλλοντας, τον έρωτα ως μόνο υποκατάστατο αιωνιότητας. Εδώ, ως επίκεντρο βαρύτητας, η λέξη χρόνος/χρόνια (σ. 68, 71, 73, 76, 82, 87, 96, 97, 98), αυτούσια ή ενσωματωμένη σε φράση, επαναλαμβάνεται ασταμάτητα μαζί με τα παράγωγά της πρωτοχρονιά (σ.70), χρονικό στάτους (σ.75), χρονικό φινάλε (σ. 77), χρονική βόμβα (σ. 77), Χρόνια Πολλά (σ. 97), παράλληλα με λέξεις απ' την ίδια εννοιολογική παρακαταθήκη όπως στιγμή-στιγμές (σ. 68, 71, 77, 78, 94, 95, 102), δεκαετίες (σ. 69), πρωινό-πρωί (σ. 73, 76, 78, 91), απόγευμα (σ. 70), έτος (σ. 71, 79, 94), εποχή (σ. 71), αιώνας (σ. 71, 87), μέρα (σ. 71, 78, 91, 96), ζυμνητήρι (σ. 68), ρολόι (σ. 73), ακρίβεια (σ. 74), δείκτης (σ. 80), παρελθόν (σ. 81), παρόν (σ. 96), αργά (σ. 70), γρήγορα (σ. 91), ταυτόχρονα (σ. 93).

Αντίστοιχα, στα διηγήματα «Ο αίτιος μιας παρεξήγησης» και «Όταν οι πάγοι λιώσουν», ο αφηγητής επιχειρεί

επώδυνες μα ανακουφιστικές, εν τέλει, αναδρομές στα παιδικά χρόνια στη Λεμεσό και τα φοιτητικά στη Θεσσαλονίκη. Καταφεύγοντας σε μια ρητορική που αντλεί από την εναλλαγή των εποχών και των καιρικών συνθηκών, του καλοκαιριού και του χειμώνα, της ζέσης και του κρύου, αποδίδει μια μεταλλαγή ακραίων συναισθηματικών καταστάσεων, ένα αέναο μετασχηματισμό της ύλης και των εννοιών, της ζωής και του θανάτου, της στερεότητας και της ρευστότητας, της διοχέτευσης του υγρού στοιχείου σε χιόνι και θάλασσα, της μεταμόρφωσης του ενήλικα σε παιδί και τανάπαλι.

Μια περιδιάβαση στο κέντρο της Λεμεσού, τον πεντάδρομο, το Δημοτικό Θέατρο, την Ανεξαρτησίας και το Διοικητήριο, την Πλατεία Ηρώων, το Κάστρο, τις οδούς Ελευθερίας και Ειρήνης, το μώλο, το παλιό λιμάνι και το Δημόσιο Κήπο, μέσα στο κατακαλόκαιρο, φέρνει αντιμέτωπο το συγγραφέα με τις ανοικτές πληγές του παρελθόντος, αναμοχλεύει ένα συναισθηματικό αναβρασμό που εκφράζεται σαν κραυγή απόγνωσης σε πρώτο πρόσωπο στα ρήματα καίγομαι και τσοουροφλίζομαι (σ. 58). Μέσα του αναδύεται μια ζέστη διαβολική (σ. 51), μια λαύρα της ασφάλτου (σ. 52), μια θερμή αύρα (σ. 52), μια αυγουσιτιάτικη κάψα (σ. 52), ένα καμίνι του Αυγούστου (σ.55), μια θερινή ραστώνη (σ.55), μια ζέστη αφόρητη, απελπιστική (σ. 59) – μια ατελειώτη λεκτική παράταξη καλοκαιρινού καύωνα π'αντισταθμίζεται στη λυτρωτική ανάσα ενός ανάλογου θαλασσινού λεξιλογίου με λέξεις όπως νερό, θάλασσα, λιμενοβραχίονας, πέλαγος, ορίζοντας, πλοία, χαλίκια, βράχοι, βυθός, άμμος/ αμμουδιά, δροσιά, αμφίβια ζωή, καβούρι, ορίζοντας (σ. 56), κύματα, γλάροι, αλμύρα, λιμάνι, γαλάζιο, νοτιάς, παφλασμός, άνωση και μακροβούτι (σ.57), με αποκορύφωμα το ρήμα σωτηρίας και επιβίωσης κολυμπώ (σ. 55, 56, 57).

Λυρικές, ποιητικές περιγραφές των εποχών και του καιρού χρησιμοποιούνται ως σύνορα φιλοσοφικού και μεταφυσικού στοχασμού και πολύ συχνά μάλιστα οι μακροσκελέστερες αυτές εκφορές διαλογισμών αποδίδονται σε ευθύ λόγο: Παραμένουμε ακίνητοι από φόβο μήπως διασαλεύσουμε αυτό το μυστικισμό που περικλείει η απεραιτοσύνη του χιονισμένου τοπίου. Ξαφνικά, μέσα σ' όλη αυτή την Ακινήσια, αρχίζει μια πυκνή χιονόπτωση. Μικρές άσπρες τούφες ξεπροβάλλουν από τα βάθη του ουρανού οι ακουμπάνε μαλακά στο προσκέφαλο της γης. Μοιάζει σαν μια σπορά θεόπεμπτη, ένα αναπάντεχο μάννα. Και εμείς πεινασμένοι για τροφή γονατίζουμε, απλώνουμε τα χέρια προς το ουράνιο άπειρο και παρακολουθούμε αυτή τη λευκή ροή. Η αέναη αυτή πορεία των χιονονιφάδων έχει σαν αρχή την εικόνα της κι ακολούθως (όπως μετά το φως ακολουθεί ο ήχος) προσκρούει απαλά χάμω ... τότε εμείς και οι αισθήσεις μας γίνονται μια –ΑΚΟΗ-, οι σκέψεις μας δένονται σε μία –ΑΥΤΟΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ- και μέσα σ' όλη αυτή τη μυσταγωγία είναι δυνατόν να ακούσουμε (σαν χάδι στα μαλλιά της ψυχής μας) τον ήχο της πτώσης των νιφάδων του χιονιού («Το πορτραίτο ενός μαέστρου» σ. 16-17). Από τις 102 συνοδικά γραμμές, τις οποίες καταλαμβάνει το τυπωμένο κείμενο του διηγήματος αυτού, οι περισσότερες από τις μισές και συγκεκριμένα οι 57 αποδίδονται σε ευθύ λόγο, που αποτελεί άλλη μια προσφιλή αφηγηματική τεχνική για τον Παντελή Γεωργίου.

Ένα πολύ μεγάλο ποσοστό κειμένου ξεφεύγει από τη σφαίρα της διήγησης και εισέρχεται σ' αυτή της μίμησης, της απόδοσης δηλαδή της ομιλίας και της σκέψης των χαρακτήρων σε ευθύ λόγο, σύμφωνα με την πλατωνική διάκριση σε διήγηση και μίμηση για την απόδοση του μύθου. Ο ευθύς λόγος ή η μίμηση χρησιμοποιείται από το συγγραφέα για την απόδοση μιας πληθώρας λεκτικών πράξεων.

Σ' όλα ανεξαιρέτα τα διηγήματα, το νοηματικό επίκεντρο παίρνει τη μορφή σύντομων αποδράσεων από τη διήγηση και λακωνικών παρεμβολών ευθέως λόγου, που είναι διάσπαρτες, απ' άκρη σ' άκρη σ' ολόκληρο το κείμενο, ως αυθύπαρκτες εκφωνήσεις και όχι ως τμήμα ερωτοαπάντησης ή διαλόγου.

Σε ευθύ λόγο αποδίδονται τα καιρία σημεία της διήγησης, σ' ευθύ λόγο και καθοριστική για το συγγραφέα ψυχαναλυτική διαδικασία καθώς και οι νοητικές του ψυχολόγου Προτεινών λοιπόν, όταν εσύ κρίνεις σκόπιμο, να αφήσεις τον εαυτό σου να περ αυτό που τώρα δεν λέγονται. Τα ανείπωτα ... («Ο αίτιος μιας παρεξήγησης», σ. 51) αλλά και η εξομολόγηση του συγγραφέα σε εκτενείς μονολόγους Τα 'βαλα με τον εαυτό μου και την ανωριμότητά μου. Δεν είμαι έτοιμος να ξεγράψω τον παρελθόν, μου φαίνεται. Κάθε λίγο η ύπαρξή του μου το υπενθυμίζει («Ο αίτιος μιας παρεξήγησης», σ. 63).

Ο ευθύς λόγος διοχετεύεται ακόμη σε ζωντανούς, δραματικούς διαλόγους που φέρνουν τον αφηγηματικό χρόνο σε πλήρη στασιμότητα μέσα από δυνατές σκηνές όπου καλούμαστε να φανταστούμε τους χαρακτήρες να συνομιλούν επί σκηνής νιώθοντας την αναπνοή και τον παλμό τους, το θυμό και τη συναισθηματική τους φόρτιση, ακούγοντας τους να καυγαδίζουν άγρια, ανταλλάζοντας ακόμα και ύβρεις. Σε τέτοιες περιπτώσεις,

η ψευδαίσθηση της μίμησης, φτάνει σε μια ανυπέβλητη κορύφωση, που επιτείνεται στο έπακρο με μια ακατάπαυτη παράθεση αχρείαστων και ασήμαντων λεπτομερειών, που θα μπορούσαν να εκληφθούν ως πλεονασμοί και περιττολογίες. Δεν είναι ωστόσο παρά ηθελημένες και σκόπιμες αφηγηματικές πολυτέλειες (narrative luxuries), μια τεχνική που χρησιμοποιείται για την επίτευξη της «εντύπωσης ρεαλισμού», γνωστής ως *effet du reel* ή *reality effect* του Roland Barthes.

Ενδεικτικό είναι ένα απόσπασμα, παρμένο απ' το διήγημα «Η Αγία Τριάδα του έρωτα» που αρχίζει με αφηγηματικές πολυτέλειες και ξετυλίγεται σε δραματικό διάλογο, μια σκηνή άγριου ερωτικού καυγά ανάμεσα σ' ένα ζευγάρι μετά την αποκάλυψη της απιστίας: Η Ελπίδα, βουβή, κοιτούσε κατ' ευθείαν μπροστά της και οδηγούσε αυτή αντί ο άντρας της. Κανείς δεν είπε κάτι καθ' όλη τη διάρκεια της διαδρομής. Εφτασαν στα γρήγορα σπίτι και προχώρησαν αμέσως στο υπνοδωμάτιο. Αυτός έκλεισε την πόρτα κι αυτή τραβώντας την κουρτίνα του παραθύρου είδε τα παντζούρια. Ήσαν κατεβασμένα μέχρι το σημείο που οι γρίλιες τους παρέμεναν ανοικτές. Κάθισε στο κρεβάτι που βρισκόταν, δίπλα απ' το παράθυρο, ακουμπισμένο στον τοίχο. «Εμείς οι δύο κάτι πρέπει να πούμε», της είπε ο Θάνος δυνατά με ύφος που δεν σήκωνε οποιαδήποτε άρνηση από μέρους της.

- «Πόσο καιρό θα συνεχίσεις ακόμα να παίζεις αυτό το θέατρο; Είσαι μεγάλη ηθοποιός, το ξέρεις;» ούρλιαξε απρόσμενα.

- «Μα τι έπαθες; Τρελάθηκες απόψε;», του απάντησε θυμωμένα κι απορημένα κουνώντας το χέρι της.

- «Ξέρω πολύ καλά τί λέω. Είκοσι πέντε χρόνια μου πουλούσες παραμύθι» και της πρόταξε το δεικτικό του με την υπεροχή της βεβαιότητας.

- «Πές μου καθαρά, τέρμα τα μισόλογα», του φώναξε παρακλητικά μα έτοιμη να ξεσπάσει.

- «Ωστε έτσι! Κάνεις την ανήξερη. Καλά. Τώρα θα δεις εσύ», κι άρπαξε το χαρτοφύλακα που τον είχε τοποθετημένο πάνω σε μια καρέκλα. Έβγαλε από μέσα το ημερολόγιο και της το πέταξε.

- «Τα μυστικά βγήκαν στη φόρα. Τι είναι αυτό το ημερολόγιο. Απάντησέ μου τώρα». Ξεσπάθωνε με φωνή τρεμάμενη. Ήταν γεμάτος ένταση.

- «Σ' άρεσε πάντα να σκαλίζεις την επιφάνεια», του πέταξε ειρωνικά. Χαμογέλασε σαρκαστικά στον ίδιο τόνο.

- «Με δουλεύεις κι από πάνω; Πρόσεξε καλά...», την απειλήσε πλησιάζοντας πολύ κοντά της.

- «Πάντα έλειπες από τη ζωή μου. Τώρα συγχύστηκες;», απάντησε και η φωνή της κόμπιασε.

- «Γι' αυτό την έβρισκες με τους άλλους; Εγώ δεν ήμουν αρκετός;» Κι απ' αυτά που άκουγε δεν πίστευε τίποτε.

- «Το μυαλό σου στο πήδημα. Με την απορία αν κανένας άντρας με πήρε, αυτή είναι η έγνοια σου». Σκόπευε να τον προκαλέσει να βγει εκτός εαυτού.

- «Συνεχίζεις να με κοροϊδεύεις όπως όλες οι πόρνες τους άντρες;», υπενθυμίζοντας στη γυναίκα του ένα ρητό.

- «Είσαι γεμάτος ανασφάλειες. Γνήσιο αρσενικό». Ήθελε να βάλει τα κλάματα, μα συγκρατήθηκε.

- «Δηλαδή θέλεις να πεις ότι αυτά τα ερωτικά γράμματα τα φαντάστηκα. Μα διάβασε τι γράφουν Ξανά! Δεν πιστεύω ακόμα ότι εσύ έκανες αυτή την ατιμία» (σ. 98-99).

Ξεχωρίζω ιδιαίτερα τη δεύτερη θεματική ενότητα υπό τον τίτλο Αθωότητα και την τρίτη υπό τον τίτλο Αιώρηση για την επιτυχή εξισορρόπηση του αφηγηματικού χρόνου ανάμεσα σε μια εναλλασσόμενη ροή και παύση, η οποία είναι λιγότερο αισθητή τουλάχιστον στην τελευταία ενότητα υπό τον τίτλο Αφύπνιση, όπου τα δύο διηγήματα «Το σκοτεινό παιγνίδι των αγγέλων» και «Ενός μηχανόβιου η πτώση» αναλώνονται σε υπέρμετρα ανισοσκελεις εσωτερικούς μονολόγους και υπαρξιακούς προβληματισμούς. Αυτοί αντισταθμίζονται, ωστόσο, εφευρετικά από δυνατές ερωτικές περιγραφές και κυρίως αυτές ενός υπόκωφου, διακριτικού ή ανεπαίσθητου, παρά ενός αποκάλυπτου ερωτισμού.

Η γραφή του Παντελή Γεωργίου απόλυτα σύγχρονη, ερωτική και στοχαστική, σαφώς ενδοσκοπική και ψυχαναλυτική αποτελεί μια ξεχωριστή κατάθεση, εντελώς προσωπική κι αναγνωρίσιμη στη σύγχρονη κυπριακή λογοτεχνία.

Η παρουσίαση της συλλογής διηγημάτων του Παντελή Γεωργίου «Το σκοτεινό παιγνίδι των αγγέλων» έγινε στις 12 Μαΐου 2004 στη Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών, στα πλαίσια εκδήλωσης για τους βραβευθέντες και τιμηθέντες με το Κρατικό Βραβείο Λογοτεχνίας συγγραφείς για το 2001, που συνδιοργανώθηκε από το Δήμο Λεμεσού και το Συντονιστικό Συμβούλιο Πολιτιστικών Φορέων Λεμεσού.

Η συμβολή του «Συντονιστικού» στις προσπάθειες προώθησης του βιβλίου

(με αφορμή την πρόσφατη πραγματοποίηση της 2ης Έκθεσης Ελληνικού Βιβλίου)

Με την ολοκλήρωση και της 2ης Έκθεσης Ελληνικού Βιβλίου στη Λεμεσό, που πραγματοποιήθηκε, όπως και η προηγούμενη πριν δύο χρόνια, στον ίδιο χώρο και την επανάληψη της επιτυχίας, όπως εκτιμάται από τους οργανωτές (το Σύνδεσμο Βιβλιοπωλών Κύπρου), καθιερώνεται μια καινούρια ξεχωριστή γιορτή για την Κύπρο μας και ιδιαίτερα για την πόλη που είχε το προνόμιο να τις φιλοξενήσει.

Υπάρχουν κάποια γεγονότα που, πράγματι, δεν διστάζεις να τα χαρακτηρίσεις με τον καθιερωμένο κοινότοπο τρόπο ως λαμπρές διοργανώσεις. Και, σ' αλήθεια, καθόλου δεν υστερούν αυτού του χαρακτηρισμού!

Γιατί, τι άλλο μπορεί να σημαίνει παρά μια λαμπρή γιορτή, όταν μπορείς να συγκεντρώσεις χιλιάδες επισκέπτες, τόσο στην πρώτη, όσο και στη δεύτερη έκθεση, σ' ένα ιστορικό κτίσμα, υποδειγματικά αναπλασμένο και σύγχρονα λειτουργικό, στον πυρήνα του ιστορικού κέντρου της πόλης, με μόνο κίνητρο την πληθώρα των εκτεθειμένων βιβλίων. Κι επίσης, με την υποστήριξη ενός προγράμματος εκδηλώσεων με μοναδικά αποκλειστικό άξονα και πάλι το βιβλίο. Παρεμπιπτόντως, μας λυπεί ιδιαίτερα η αλλαγή πλεύσης του Κέντρου Ευαγόρα Λανίτη (σε σχέση με τις αρχικές διακηρύξεις) με τη στροφή του στη διοργάνωση εμπορικών, κυρίως, δραστηριοτήτων και η παράλληλη εγκατάλειψη, με την ελαχιστοποίηση, των πολιτιστικών εκδηλώσεων. Το τραγικό είναι πως η πόλη μας στερείται (τόσο σύντομα και «άδοξα») ενός υποδειγματικού χώρου που όλοι μας πιστέψαμε πως θα αποτελούσε την οριστική απάντηση στις προτάσεις για τη μεταφορά στην πόλη μας «μεγάλων» γεγονότων που είχαμε στερηθεί στο παρελθόν, ακριβώς, λόγω της έλλειψης τέτοιων κατάλληλων χώρων.

Ίσως, λοιπόν, θα πρέπει η ανέλπιστα μεγάλη επιτυχία των μέχρι σήμερα εκθέσεων να έχει πείσει όλους όσοι ασχολούνται με τα γράμματα και τις τέχνες γενικότερα και με το βιβλίο ειδικότερα, να αρχίσουν ή να συνεχίσουν τις οργανωμένες προσπάθειες ώστε να δημιουργήσουν και να διατηρούν, μόνιμα, το κατάλληλο κλίμα για διαρκή επανάληψη αυτής της μεγάλης επιτυχίας.

Σ' αυτά, ακριβώς, τα πλαίσια το Συντονιστικό Συμβούλιο Πολιτιστικών Φορέων Λεμεσού έχει επιλέξει και καθορίσει ως προτεραιότητα των εκδηλώσεών του, που διοργανώνει κατά κανόνα στη Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών, την παρουσίαση εκδόσεων. Η σειρά «Βιβλίο από τον τόπο σου», που διοργανώθηκε σε τρεις συνολικά κύκλους παρουσιάσεων, από το Νιόβρη του 2003 μέχρι και το Μάρτη του 2004, είχε μεγάλη επιτυχία παρουσιάζοντας δέκα, συνολικά, πρόσφατες εκδόσεις Κυπρίων συγγραφέων. Μάλιστα, δύο απ' αυτές βραβεύτηκαν στη συνέχεια με Κρατικό Βραβείο Λογοτεχνίας-δηγήματος και μυθιστορήματος- για εκδόσεις του 2003.

Επιπλέον, με αφορμή τη βράβευση συμπολιτών μας με το Κρατικό Βραβείο Λογοτεχνίας, διοργανώσαμε βραδιά προς τιμήν των βραβευθέντων στη διάρκεια του 2002 και 2003 καθώς και παρουσίαση των βραβευμένων βιβλίων το 2004.

Η οργάνωση της παρουσίασης εκδόσεων στη Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών δεν περιορίστηκε μόνο στο «Συντονιστικό». Κάθε φορέας που ζήτησε να του

παραχωρηθεί ο χώρος, που ως σημειωθεί αποτελεί την επίσημη έδρα του «Συντονιστικού», για παρόμοιο σκοπό, του δόθηκε με προθυμία. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να διοργανωθούν 50 (από τις 140 συνολικά, στα 8 χρόνια λειτουργίας της Στέγης) εκδηλώσεις, με αντικείμενο συγκεκριμένα βιβλία και εκδόσεις ή με τη φιλοξενία και παρουσίαση συγγραφέων. Ανάμεσα σ' άλλους, η «Στέγη» είχε την τιμή να φιλοξενήσει προσωπικά τον Γάλλο Ελληνοστή Ζακ Λακαριέρ και διακεκριμένους λογοτέχνες όπως την Ζωρζ Σαρρή και τον Βασίλη Αλεξάκη, αλλά και τον δικό μας αείμνηστο πολιτικό και συγγραφέα Πλουτή Σέρβα. Πολιτιστικά Τμήματα Πρεσβειών, Τραπεζικών Οργανισμών, εκπαιδευτικά ιδρύματα, σωματεία που δεν εκπροσωπούνται στο «Συντονιστικό», η Ένωση Συντακτών και, κυρίως, σωματεία-μέλη του «Συντονιστικού» όπως, επίσης, το Πολιτιστικό Τμήμα του Δήμου Λεμεσού (με τη σημαντική σειρά πρωτότυπων διαλέξεων «Φυσιογνωμίες της πνευματικής και καλλιτεχνικής Λεμεσού») φιλοξενήθηκαν στο ζεστό χώρο της Στέγης Γραμμάτων και Τεχνών, προσελκύνοντας συνεχώς καινούριους ακροατές σε ενδιαφέρουσες αλλά και σε μοναδικές διαλέξεις.

Κι ακόμα, το «Συντονιστικό» έχει ήδη καταθέσει στην πλούσια πολιτιστική παρακαταθήκη της πόλης της Λεμεσού, με την καταγραφή της δικής του ιστορίας και δραστηριότητας, την πρώτη του έκδοση «Τα πρώτα 10 χρόνια 1992-2002» που κυκλοφόρησε, σε πρώτη έκδοση τον περασμένο χρόνο, από τον Εκδοτικό Οίκο «Κυπροέπεια» (με τον οποίο άρχισε να υλοποιεί ένα μακροπρόθεσμο πρόγραμμα δικών του εκδόσεων). Στην έκδοση τούτη καταγράφεται το ιστορικό και οι στόχοι που είχαν τεθεί με την ίδρυσή του, τα ιστορικά των σωματείων-μελών του, το σύνολο των παρεμβάσεων για πληθώρα θεμάτων και προβλημάτων του ευρύτερου πολιτιστικού τομέα καθώς και το σύνολο των εκδηλώσεων που διοργανώθηκαν, από όλους ανεξαιρέτα τους φορείς, στη Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών.

Τέλος, το «Συντονιστικό» έχει ήδη προαναγγείλει τη διαμόρφωση μιας των αιθουσών της Στέγης Γραμμάτων και Τεχνών ως βιβλιοθήκης και αναγνωστηρίου. Με την έκδοση σχετικής ανακοίνωσης προς τους λογοτέχνες που κατάγονται από τη Λεμεσό, ή που ζουν και δημιουργούν στην πόλη μας, ζήτησε να μας αποσταλεί ένα αντίτυπο κάθε βιβλίου τους. Με τη μέχρι στιγμής ανταπόκριση, συγκεντρώθηκε ένας ικανός αριθμός βιβλίων που επιτρέπει πια να μιλούμε για υπό σύσταση βιβλιοθήκη. Φιλοδοξία μας παραμένει να την καταστήσουμε μια ξεχωριστή μικρή βιβλιοθήκη με ιδιαιτερότητα της την κατοχή και διάθεση στους αναγνώστες αλλά (γιατί όχι) και σε μελλοντικούς μελετητές, του συνόλου, αν καταστεί δυνατόν, της πληθώρας των ανεξάρτητων/ατομικών εκδόσεων που έχει να επιδείξει η συντριπτική, μέχρι σήμερα, πλειοψηφία γνωστών και, κυρίως, άγνωστων εργατών του λόγου και επίδοξων συγγραφέων.

Ιούλιος Φ. Θεοδωρίδης
Πρόεδρος Δ.Σ. του Συντονιστικού Συμβουλίου Πολιτιστικών
Φορέων Λεμεσού

Η «ΕΠΕΤΗΡΙΔΑ» ΤΟΥ «ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟΥ»

Το «Συντονιστικό» έχει πραγματοποιήσει την πρώτη του έκδοση, «**Τα πρώτα 10 χρόνια 1992-2002**», της οποίας άρχισε ήδη η (δωρεάν) διανομή, μετά την επιτυχή παρουσίασή της σε ειδική εκδήλωση στη Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών, όπου και η έδρα του «Συντονιστικού», στις 17 του περασμένου Φεβράρη.

Περιεχόμενα της έκδοσης αποτελούν το ιστορικό του ίδιου του «Συντονιστικού», τα ιστορικά των σωματείων-μελών (19 κατά τη συμπλήρωση της 1ης δεκαετίας από της ιδρύσεώς μας ενώ, εν τώ μεταξύ, τα σωματεία-μέλη έχουν αυξηθεί στα 22), το σύνολο των 70 τόσων παρεμβάσεών μας καθώς και το σύνολο των υπερεκατόν εκδηλώσεων που πραγματοποιήθηκαν στη Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών από την έναρξη της λειτουργίας της το 1997 μέχρι το τέλος του 2002.

Με απόφασή του το Διοικητικό Συμβούλιο παραχωρεί δωρεάν 20 αντίτυπα της παρούσας έκδοσης σε κάθε ένα σωματείο-μέλος του «Συντονιστικού» για να διατεθεί με όποιο τρόπο επιλέξει το καθένα. Επιπρόσθετα, αποστέλλει (και πάλι δωρεάν) ένα αντίτυπο σε όλα τα Λύκεια της Επαρχίας Λεμεσού, στο Πανεπιστήμιο Κύπρου και στο Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο Κύπρου, σε όλα τα Κολλέγια και τις Ιδιωτικές Σχολές που εδρεύουν στην πόλη της Λεμεσού, στα Πολιτιστικά Κέντρα Πρεσβειών και Τραπεζικών Ιδρυμάτων, στα τοπικά και παγκύπρια Μ.Μ.Ε., στα λογοτεχνικά περιοδικά και ενώσεις, στις εκπαιδευτικές οργανώσεις και όπου αλλού κριθεί σκόπιμο και χρήσιμο (αιρετές και πολιτειακές αρχές, πολιτιστικά σωματεία της Λεμεσού που δεν ανήκουν στο «Συντονιστικό», τοπικές γκαλλερύ και αίθουσες τέχνης κ.ά.). Τέλος, στο Δήμο Λεμεσού καθώς και στους υπόλοιπους δήμους της Μείζονος Λεμεσού.

Ελπίζουμε, η έκδοσή μας να φανεί χρήσιμη και να αποτελέσει άλλη μια αφορμή για διατήρηση της επαφής που, με το σύνολο των παραληπτών, ήδη διατηρούμε με την αποστολή του τριμηνιαίου Ενημερωτικού μας Δελτίου. Με την επαφή αυτή καθιστούμε, σε όλους όσοι έχουν προαναφερθεί, γνωστή την ύπαρξη και τις δραστηριότητες του «Συντονιστικού» και βοηθούμε στην αξιολόγηση που μας γίνεται από τον καθένα ξεχωριστά.

Η συλλογική δράση των οργανωμένων πολιτιστικών φορέων της Λεμεσού μέσω του «Συντονιστικού» έχει συμβάλει (στο βαθμό επηρεασμού που οι δυνάμεις του το επιτρέπουν), θέλουμε να πιστεύουμε, σ' ένα γενικότερα θετικό κλίμα που έχει δημιουργηθεί, στη διάρκεια της τελευταίας δεκαετίας, στον ευαίσθητο τομέα της ανάπτυξης του πολιτισμού στην πόλη μας.

ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ-ΜΕΛΟΥΣ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του «Συντονιστικού» κατά τη συνεδρία του στις **02.03.2005**, επεκύρωσε τη διαγραφή του Ιδρύματος Ευαγόρα και Κάθλιν Λανίτη από το μητρώο των τακτικών μελών του.

Βιβλία και Περιοδικά που πήραμε:

Ευάγγελου Καραφωτιά

«Η Μεγάλη νύχτα» Λεμεσός 2004

Ευάγγελου Καραφωτιά

«Οι Κυπριακές μου Ρίζες» Λεμεσός 2004

Ένωση Αυτοδίδακτων Ζωγράφων Λεμεσού

«Δημιουργική αναδρομή 1992-2004»

Έλλης Παιονίδου

«Μαγδαληνή, Μάγδα, Μάγκι...»

Εκδόσεις ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ 2004

Ανδρέα Μακρίδη

«Σχέδιο Ανάν τοπωνύμια και

Τυποποίηση Γεωγραφικών ονομάτων» Λευκωσία 2005

Νένας Φιλούση

«Μνημοροή» Εκδόσεις ΙΩΛΚΟΣ Αθήνα 2002

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ - ΔΕΛΤΙΑ

«μικροφιλολογικά» τεύχος 17 - Λευκωσία άνοιξη 2005

«μικροφιλολογικά τετράδια 4» -Μνήμη Παντελή

Μηχανικού – Λευκωσία 2005

Ενημερωτικό Δελτίο Ε.ΚΑ.ΤΕ.- Μάρτιος 2005

ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ

Εκδόσεις ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Κατάλογος βιβλίων Φθινόπωρο-Χειμώνας 2004-2005

Τα 21 Σωματεία-μέλη μας

ΑΛΛΙΑΝΣ ΦΡΑΝΣΑΙΖ ΛΕΜΕΣΟΥ

Τ.Θ.56681, 3309 ΛΕΜΕΣΟΣ

Ε.Θ.Α.Λ.

(Εταιρεία Θεατρικής Ανάπτυξης Λεμεσού)

Τ.Θ. 58096, 3730 Λεμεσός

Ε.ΚΑ.ΤΕ.

(Επιμελητήριο Καλών Τεχνών) ΤΜΗΜΑ ΛΕΜΕΣΟΥ

Γλάδστωνος 7 & Βίκτωρος Ουγκώ, 3022 Λεμεσός

ΕΝ.Α.Ζ.

(Ενωση Αυτοδιδάκτων Ζωγράφων) Τμήμα Λεμεσού

Μονής Κύκκου 16, 3071 Λεμεσός

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ ΛΕΜΕΣΟΥ

«ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ»

Τ.Θ. 53564, 3303 Λεμεσός

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΛΕΜΕΣΟΥ

Μ. Αλεξάνδρου 28, 3041 Λεμεσός

ΘΕΑΤΡΟ ΡΙΑΛΤΟ

Τ.Θ. 50332, 3603 Λεμεσός

ΙΔΡΥΜΑ ΝΙΚΟΛΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Τ.Θ. 51443, 3505 Λεμεσός

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΛΕΣΧΗ ΛΕΜΕΣΟΥ

Γλάδστωνος 100, 3040 Λεμεσός

ΟΜΑΔΑ ΧΟΡΟΥ ΡΟΕΣ

Τ.Θ. 50486, 3606 Λεμεσός

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΛΕΜΕΣΟΥ

Αγ. Φυλάξεως 66, 3025 Λεμεσός

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ "ΕΠΙΛΟΓΗ"

Τ.Θ. 58243, 3732 Λεμεσός

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ "ΝΕΜΕΣΟΣ"

Τ.Θ. 51943, 3509 Λεμεσός

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΥ ΛΕΜΕΣΟΥ

Τ.Θ. 50188, 3601 Λεμεσός

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ «ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ»

Ζαλοκώστα & Σιμωνίδου, 3091 Λεμεσός

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΦΙΛΩΝ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ - ΤΜΗΜΑ ΛΕΜΕΣΟΥ

Τ.Θ. 57058, 3312 Λεμεσός

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΧΟΡΟΥ ΚΥΠΡΟΥ

Τ.Θ. 54203, 3722 Λεμεσός

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΚΥΠΡΟΥ - ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΛΕΜΕΣΟΥ

Τ.Θ. 56424, 3306 Λεμεσός

ΧΟΡΩΔΙΑ "ΑΡΗΣ" ΛΕΜΕΣΟΥ

Αττίκ 7, 3120 Λεμεσός

ΧΟΡΩΔΙΑ "ΑΡΙΟΝΕΣ"

Φιλοκύπρου Κατ. 4D/E/Z Alexander Center

Block B, 3032 Λεμεσός

ΧΟΡΩΔΙΑ "ΜΟΝΤΕΡΝΟΙ ΚΑΙΡΟΙ"

Ειρήνης 110, 3041 Λεμεσός

Εκδηλώσεις

που πραγματοποιήθηκαν στη "Στέγη"

(στο διάστημα του προηγούμενου τρίμηνου)

**Τετάρτη
7 Μαρτίου
7.30 μ.μ.**

Ομιλία με θέμα «Κανταδόροι και Καρναβάλια στη Λεμεσό» με ομιλήτη τον κ. Χριστάκη Σεργίδη και με προβολή φωτεινών διαφανειών.

Οργάνωση: Δήμος Λεμεσού και Συντονιστικό Συμβούλιο Πολιτιστικών Φορέων Λεμεσού.

**Τετάρτη
30 Μαρτίου
7.00 μ.μ.**

Παρουσίαση της ποιητικής συλλογής της Νένας Φιλούση «Μνημοροή», από τον Πανεπιστημιακό καθηγητή κ. Μίμη Σοφοκλέους.

Οργάνωση: Εταιρεία Λογοτεχνών Λεμεσού «Βασίλειος Μιχαηλίδης».

που θα πραγματοποιηθούν στη "Στέγη"

**Τετάρτη
6 Απριλίου
7.30 μ.μ.**

Ο Δήμος Λεμεσού και το Συντονιστικό Συμβούλιο Πολιτιστικών Φορέων Λεμεσού, διοργανώνουν εκδήλωση για παρουσίαση του βιβλίου της Ένωσης Αυτοδιδάκτων Ζωγράφων (ΕΝ.Α.Ζ.) Λεμεσού με τίτλο «Δημιουργική αναδρομή 1992-2004», από την Προϊσταμένη Πολιτιστικών Υπηρεσιών Δήμου Λεμεσού, Νάτια Αναξαγόρου - Μιχαηλίδου.

**Τετάρτη
20 Απριλίου
7.30 μ.μ.**

Ετήσια έκθεσης ζωγραφικής των μαθητών του «Heritage Private School». Η έκθεση θα διαρκέσει μέχρι τις 22 Απριλίου.

**Παρασκευή
13 Μαΐου
7.30 μ.μ.**

Έκθεση ζωγραφικής των μαθητών του Δημοτικού Εργαστηρίου Τέχνης. Διοργανώνει ο Δήμος Λεμεσού.

Το Ενημερωτικό Δελτίο κυκλοφορεί και σε ηλεκτρονική μορφή μέσω της ιστοσελίδας www.kanali6.com

Το Ενημερωτικό Δελτίο επιχορηγείται από τις Πολιτιστικές Υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού

“ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΛΕΜΕΣΟΥ”

“Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών”

Γλάδστωνος 7 & Βίκτωρος Ουγκώ, 3022 Λεμεσός

Τηλ.: 25 74 91 79, Φαξ: 25 74 90 87

Ηλεκτρονική διεύθυνση: syntonistiko@cytanet.com.cy